

Written by -தவேகாந் தன்

Sunday, 10 April 2016 23:24 - Last Updated Sunday, 10 April 2016 23:30

மிகுந்த கவனத்தினைப் பெற்றிருந்தது. இதுவே இந்நீண்ட வரலாற்றுப் புலத்தில் ஈழத்து இலக்கியத்தின் சாதனையினைச் சொல்லக்கூடியதாக இருந்தது. இந்நிலையில் அண்மையில் வெளிவந்திருக்கும் நீ.பி.அருளானந்தனின் 'இந்த வனத்துக்கள்' நாவல் இதுவரையிருந்த ஈழத்து தமிழ் இலக்கியத்தின் மொண்ணதை தனத்தினை நொருக்கிப்போடும் மொழிநடை உரையாடல் மற்றும் பொருள் சார்ந்த விஷயங்களின் வல்லபத்தோடு வெளிவந்திருப்பதை அதன் திசுமைற்ற முன்னறிவிப்புக் கருவாக நான் காண்கிறேன். இருந்தும் ஈழத்திலேயே இது பெருங்கவனம் பெற்றிராதது ஆச்சரியகரமானது.

இந்த நாவலை கடந்த இரண்டு மாதங்களாகக் குமுன்னர் 2016 தமையி மாதமளவில் என்னால் வாசிக்க முடிந்திருந்தது. இக்காலகட்டத்திய எனது நெடும் பயணம் காரணமாக இதுபற்றிய என மனப்பதிவுகளை உடனடியாகச் செய்ய முடியாதபோதும் என மனத்துக்கள் பரவசமாயும் ஈழத்து இலக்கியத்தின் மலோன நம்பிக்கையைத் தருவதாகவும் இந்த நாவல் இருந்துகொண்டே இருந்தது. இதுவரை கால புனைவிலக்கியப் போக்கை முற்றாக நிராகரித்துக்கொண்டு புதிய வசனநடையும் புதிய மொழிப் பிரயோகமாய் தன்னபை பிரதியாகும் வீறினை உள்ளாகக் கொண்டிருந்தது இந்த நாவல். இதன் ஓவ்வொரு பக்கத்திலும் அதன் மரபமீறிச் செல்லும் கலகம் இருந்தது. தன்னுடைய மொழியையும் நடையையும் இதுவரை காலத்தில் இல்லாதபி மீறிச் செல்ல இது எடுத்துக்கொண்ட பொருளும் களமும் பெருவாய்ப்பாக இருந்ததெனினும் தன் மீறல்களால் நாவலின் கதையோட்டமும் கட்டமைப்பும் குலரை துவிடாது தன்னகை காதத்துக்கொண்டமை இந்த நாவலின் முக்கியத்துவத்தை உறுதிசெய்வதாக நான் கருதுகிறேன்.

2014 மார்ச்சுமீயில் வெளிவந்திருக்கும் இந்த நாவல் இலங்கையில் தலெங்கு மொழி பசேும் வனக் குறவரின் வாழ்க்கை முறையைப் பசேுகிறது. வனமே கதநைகழ் களமாக அமகிறது. அவர்களது பசே்சு மொழியையும் அதற்கிணையாக பிரதியின் படபைபு மொழியையும் படபைபாளி கயைண்டிருப்பது இதுவரை ஈழத்து நாவலிலக்கியத்தில் அபிர்வமாக நடந்திருப்பது.

நொச்சிக் குளம் பாஹ் குளம் ஈற்றப் பெரியகுளம் அக்கரபைபற்று காஞ்சிரங்குடா மன்னார் சடெடிகுளம் கதிர்காமம் என்று மட்டுமில்லாமல் தமுத்தகேம குடகம் அளிக் கம்பை ஆகிய இடங்களையும் தன கதபை பரப்பாகக் கொண்டிருக்கிறது 'இந்த வனத்துக்கள்'. கவனிக் கப்பெறாதிருந்த ஒரு சமீகத்தினைக் கண்டதென்று அதன் மொழியையும் உரையாடல்களையும் மிக அற்புதமாகக் கயைண்டிருக்கிறார் படபைபாளி. நாவலில் உளதாகிய பசே்சு மொழியையே அவர்கள் பயன்படுத்தினார்கள் என்பதை என்னால் உறுதிபடச் சொல்ல முடியாவிட்டாலும் இலங்கையின் பலவறே பாகங்களில் அவர்களது வாழ் முறையையும் பசே்சு முறையையும் அவதானித்தவன் என்ற முறையில் இந்த நாவலில் வரும் பாத்திரங்களின் உரையாடல் நம்பகத்தன்மை வாய்ந்ததாய் இருந்ததென்பதை நிச்சயமாகக் கற்றுமுடியும்.

வனத்தின் கழந்தகைளாக வாழும் இவ் இனக் கழமுத்தின் இயல்பு எவ்வாறு பற்றிலகைளால் சீரழிகின்றது என்பதுதான் நாவல் பசேவருகிற விஷயம். தங்கள்

Written by -தவேகாந் தன்

Sunday, 10 April 2016 23:24 - Last Updated Sunday, 10 April 2016 23:30

பண் பாட்டுடனும் வாழ் முறைகளுடனும் வாழும் இவர்களது வாழ்க்கையே பரிதாபப் பசேபப் பட்டிருப்பினும் நாட்பின் பற்றிலமைகையால் இவர்களும் அவதிகளையே நாவல் பிரதானமாகச் சொல்லுகிறது.

இதுபோன்ற இனக் குழுவங்கள் பற்றி ஈழத்து நாவல்களில் குறிப்பாக மலபைப் பற்றுவடேர்கள் பற்றி சிவங்கை ஆழியானின் 'ஜனம் பிமி'போல் பசேபப் பட்டிருப்பினும் நாவலுக்காக படபாளி தரேந்துகொண்ட நடமைக்கியத்துவம் 'இந்த வனத்துக்கள்' நாவலில் அதிகம். தன்னவை வெளிப்படுத்த அது எடுத்துக்கொண்டது பொருளையும் விட நடையாகவே இருக்கிறது. அதனால் தான் அது மரபுமீறியதாக வேற்றுமை உருபுகளையும் வசன அமைப்புகளையும் கையாள்கிறது. ஒரு பிரதிமொழியால் அமைவது என்பதை இந்த நாவல் வலிமையாக உறுதிசெய்கிறது.

'சுடதத்து வளர்ந்த உயரமான அந்த மரம் நடுக் காட்டுக்கூள் உள்ள ஒரு மரம் தான். அந்த மரத்தின் வாகான ஒரு கிளையில்; தோத்திக் கிடக்கின்ற தண்டையில் தனீக்கள் மாபிசநைத் தமாதிரி அப்பிப்போய்க் கிடந்தன' என்று தோடங்கும் இந்த நாவல் ரங்கமுத்து தும் பண்ணா எங்கட்டண்ணா அணவத்து மிங்கோட்பச்சோர் நல்லக்காமசக்கா என பல்வறேபாத் திரங்களோடும் 254 பக்கங்களில் விரிந்துசென்று முடிகிறது. இது வேற்றுமையுருபுகளை இதுவரையான அவற்றின் பயன்பாட்டினடியாக இல்லாமல் வித்தியாசமாகப் பிரயோகிப்பது சுவையாகவே இருக்கின்றது. 'இப்போ வேண்ணிறக் காட்டுப்பிபித்த மரமொன்று அவர்களது கண்கள்குச்சந்தித்தது' என்பதுபோல் பல்வறே வேற்றுமையுருபுகளும் இலக்கணம்மீறிய பயன்பாடுகொள்கின்றன.

இயக்கமொன்றின் பிரசன்னத்தவை அவர்கள் காண்கிற காலத்திலிருந்து அவர்கள் மலோன பொலிஸ் இராணுவ வன்முறை தோடங்குகின்றது. உரிமைக்கான போராட்டத்தில் பாதுகாப்புப் படையினரின் தாக்குதல்களைத் தமிழர்கள் அடக்கிறார்கள் எனில் தமிழர்களாயில்லாத இந்த இனக் குழுமம் தமிழ்போன்ற ஒரு மொழியைப் பசேவதாலயே கதைசெய்யப்பட்டும் காவலில் வகைகப்பட்டும் இன்னல்களை அடவைதவை நாவல் தெளிவாகப் பசேகிறது. தம் இன்னலின் காரணமே தெரியாமல் அவர்கள் அடையும் குழப்பமும் கலக்கமும் மனத்தவை அதிரவகைகின்றன.

நிலைபற்றான ஒரு சமிக்மகம் முன்னறே அவர்கள் மத்தியில் இறங்கியிருந்த கிறித்துவமதம் வழிகாட்டுகிறது. குக்பாதரின் உதவியால் அவர்கள்கு பங்கீட்டுமத்திரயையும் கிடகைகிறது. புனித சுவரேயர் தவோலயம் அவர்களது குடியிருப்புக்கு மத்தியில் எழுகிறது. கிட்டற்றவாச் சங்கமும் கிராம அபிவிருத்திச் சங்கமும் தோன்றுகின்றன. அப்போதுதான் பாதுகாப்புப் படையும் வன்முறைக்கும் பல்களும் அவர்களவை தமிழ் இயக்கங்கள்கு ஆதரவானவர்களாக இனங்காணுகின்றன. அதனால் அவர்களது குடியிருப்பே எரித்து நாசமாகப்பட்டுகிறது. அவர்களும் கொலைமற்றும் பணைகள் மலோன பாலியல் வன்முறைகள்கு ஆளாகின்றார்கள். அழிவுகளின் பின் அவர்கள்கு கான அகதிமுகாம் ஏற்படுத்தப்பட்டிருப்பினும் அவர்கள் அங்கிருந்து விலகியபோது பெருமளவு எண்ணிக்கையில் குறைந்தபடியிருந்தார்கள். நற்றியெழுபது குடும்பங்களாக அங்கே சென்றவர்கள் இருநூற்று பத்து எண்ணிக்கையினராக வெளியறேனர். இவ்வாறாக அவர்கள் மலே இனக் கலவரமும் யுத்தமும் இறக்கிய பாதிப்பின் சோகத்தவை எடுத்துரைத்திருப்பதை நாவலின் பிற்பகுதி முழுக்க காணமுடியும்.

அகதிமுகாமவிட்டு நீங்கும் இவர்கள் புதிதாக ஒரு புலத்தில் குடியிறேற்படும்வதும்

